

Kedves, jó Tayyib !

Már régóta akartunk írni, pontosan megmondva, október közepe óta, amikor biztos lett, hogy a mi kedves és nagyon várt barátunk, Tayyib bey, nem jött el mégsem a Bethlen Gábornak rendezett ünnepségekre. Biztosra vettük, hogy jönni fog, mert ígérte a legutolsó levelében és nagyon vártuk, hogy felkeres, vártuk, hogy újra találkozunk. Hogy nem jött, attól féltünk, beteg lett és az volt az ~~okxxx~~ akadálya a jövésének. Ezért akartunk írni, érdeklődni. De Maga az írásban megelőzött és egyben megnyugtatót a ma érkezett levele /amit dec.4.-én írt/ amiből megtudtuk, hogy nem betegség akadályozta az idejövésben. De akármi is akadályozta, nagyon sajnáljuk, hogy nem jöhetett. Akkor, októberben mindig Magára gondoltunk, ha a csengő megszólalt az ajtónkon, vagy csengett a telefonunk, azt hittük, Maga érkezett meg kedves Tayyib. Kár, hogy így kellett történni és jó lenne, ha a közel jövőben adódna még lehetőség arra, hogy felkereshessen. Mert a közel jövőben még élünk, de azután, a távolabbi-ban... azt már nem tudhatjuk. Az egészségünk nem rossz ugyan, szervi betegségeink egyikünknek sincsen semmi, de akut, átmeneti bajok, azok most éppen nagyon kínoznak. Nekem lumbágóm van, a derekam fáj, tudja, az egy ideggyulladás ami egyeseknél néhány napig tart és utána magától elmúlik, de másoknál hetekig is eltarthat és ilyen vagyok én, úgy látszik, már két hete sírva kelek ki az ágyból, mert egy-egy mozdulatra kegyetlen fájdalom hasít belém. Állva és ülve valahogy megvagyok, De én, sajnós, nem lehetek beteg, mert igen sok emberre kell dolgozzam, akiknek szükségük van rám és így, a fájdalmak ellenére is csinálom a munkám ugyanúgy, mintha egészséges lennék. A munkám pl. az uram ellátása, ápolása, mert ő éppen most ment át az influenzán és szövődményként középfülgyulladásra. Eppen ma operálták meg a fülét. De ugye, ott van még a másik munkaköröm is, Leilán segíték rendszeresen, aki túl van terhelve a művészi és tanári munkájával, így a két kisgyermek gondozását sokszor kell vállalnom hosszabb- rövidebb időre, így ők is, most is rendszeresen nálunk vannak a hét néhány napján. Szegény Leila is beteg, az orra, a füle, éppen a napokban szúrták fel az arccsontját, hogy az arcüregéből a gennyet kipumpálják. De ő is, ennek ellenére is, rendszeresen dolgozik részben otthon a háztartásában, a gyermekeit, az urát látja el, tanít a Zeneakadémián és sűrűn koncertezik, mert ez a hivatása az egyik állása: a Filharmónia szólistája. Januárban pl. 3 hétig lesz koncertturnén Nyugatnémetországban.

Nagyon szépen köszönjük az ünnepeinkre írt jókívánságait, mi is kívánunk Magának és kedves családjának boldog Újévet, egészséget és sok örömet a családjában, az életben!

Most, hogy felolvastam ledves levelét, igen jól esett hallanunk, hogy a gyermekei testvéri és apjuk iránti szeretetben összegyűltek a nyáron a Maga otthonában és jól érezték magukat együtt. Azt is jó volt hallani, hogy a nyáron és az ősszel kényelmesen pihent a tengerparton és a hegyekben. Azz/ uram köszöni a híreket a hajdani tanítványairól. Ezt diktálja : Ibrahim Kafesoğlu-ról régen nem hallottam hírt és most a szívbetegségéről /infarktus ?/ kellett értesülnöm, de remélem/ és kívánom, hogy nyomtalanul elmúlik a baja. Szívesen emlékszem Nazim Özkanra a jóindulatu "nagyfiura" és különösen érdekel Ahađ Uralnak a sorsa. Az Akadémia által küldött munkatársam, aki a betűlátásával segít nekem dolgozni, Baski Imre, azt hiszem szintén kipcsaki ősektől származik, mert családja tatárszentmiklósi, oda a XIV. században települtek kunok, általában tatár-kumánnak nevezett törökök. Baski neve eredetileg Bahşı volt. Egy kéréssem van Hozzád kedves Tayyib. Ha valahol, úgy talán Isztambulban kapható még a következő könyv: Osman Akçokraklı, Kırım Tatar-

tangalari. Akmeşcit /Sinferopol/1959. Ha nem kapható antikvárium-
ban akkor megvan talán az egyetem könyvtárában és ebben az esetben
Xerox másolatot szeretnék róla kapni. Azt hiszem, hogy vékony
könyv és azt is kérem, ird meg kérlek, hogy mivel viszonyozhatnám?

Évike és Izabella csak megvannak, persze, ott is éppen influenzás
Izabella / mert momentán nagy influenza járvány van Magyarországon.)
Talán irtam már, hogy Izabella a francia követségen tanul franciául
és én korrepetálok. Így minden szombat délutánt együtt töltjük nálunk
és két -három órát dolgozunk együtt vele utána vacsorázunk ~~é~~ és
szórakozunk együtt. Ezeknek az együttléteknél ők nagyon örülnek. Most
a betegsége miatt ez már másodszor marad el.

A fiunk, László, hazajött Kubából, ahol családotul 3 évet töl-
tött meghívott geológus-szakértőként.

Dia lányunk és családja Kanadában nagyon vágyik haza, hozzánk és
tervezik, hogy jövő nyáron hazajönnék nyaralni. Már háromszor voltak
eddig itthon. De mivel Dia állásba ment a québeci múzeumba, sok függ
az ő ottani nagy elfoglaltságától. Ő ott nagy szakértőnek számít /ő az
egyetlen európai képzettségű múzeológus/ kiállítások rendezésében gya-
korlata van még Budapestről és most ír pl. egy százhusz oldalas kata-
lógust egy kerámiai kiállításához. Nehéz munka ez, mert részben éve-
kig nem dolgozott a szakmájában / eddig nem volt rá szükségük/ és
azonkívül is más dolog mindent franciául írni és csinálni, nem úgy,
mint régen, magyarul. De szép sikerei vannak és ez mindnyájunkat bol-
doggá tesz. A két ottani unoka / Niki, 14 éves fiú és Ariane, 12 éves
leány/ is szépen fejlődik, sok örömet okoznak mindnyájunknak.

Drága jó Tayyib, még egyszer kívánunk minden jót az Újévre és
köszönjük kedves, baráti levelét, ilyeneket a jövőben is minél gyak-
rabban várunk! Sok szerető üdvözlötet küldenek

Rásonyi László és
Groska

Most kapom a telefonértesítést Leiláéktól, hogy a kislány, a kis másfél
éves Leila a bölcsődében baleset áldozata lett, eltörte a karját.
Nem vigyáztak rá az ovónők, kimászott a magas-rácsos gyermekágyból,
de átesett a fejére és eltört a bal karja mindkét csontja./mert az
alsókar kettős csontú/. Elvitték a kórházba ahol gipszbe tették, de így
nem mehet a bölcsődébe, így idehozták. Képzeltető a gondom-dolgom meg-
nagyobbulása, mert itt is azzal kezdte, hogy a begipszelt és felkötött
karja ellenére kimászott a magas rácsu ágyából és kijött hozzám a kony-
hára. El sem tudom képzelni, hogy tudta megcsinálni ezt a cirkuszi mu-
tatványt, de most legalább nem esett további baja. Állandóan őrizni kell
és a Hoca nem igen tud segíteni, mert nem látja, ha elszalad a kicsi, hogy
hol van? Közben az étvágya és a hawgulata jó, vidám. De küldök is egy
fényképet róla A rossz kis imposztorról, aki olyan szép, mint egy angyal
most is itt táncol körülöttem és mórlikálja magát, beszél, énekel a maga
módján. Csak én kibírom ezeket a nehéz időket, mert közben jön a Kará-
csony is és ilyenkor első ünnepen mindig hozzánk jönnek ebédre Leiláék
és Évikeék, még meg kell süthöm a sok hagyományos süteményt is...